

C:\Users\Plazma\Desktop\300\Tolkien J.R.R-Denik.PDB

PDB Name: Denik.txt
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXT
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 23.5.2002
Modification Date: 23.5.2002
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

Sauronův velmi tajný deník

Den První: Řekl jsem Elrondovi, že vínová není jeho barva. Tím jsem zkazil náš rozvernej víkend.

Den Pátý: Maširovali jsme proti poslednímu spojení mužů a vlnících se elfů. Je to průhledný, Elrond se pokouší pomstít se mi za tu poznámku o vínové barvě. Neodvolám to. Řekl jsem mu, že ve vínový vypadá jak velký rajče, a taky že jo. Se kvůli tomu nemusí tak čílit.

Den Šestý: Nemám problém unést tu porážku od Poslední Aliance, dokonce ani nemám problém s tím, že jsem proměněnej v oční bulvu, i když teda borovou vodou bych nepohrdnul. Ale čí to byl sakra nápad zrovna tady krájet cibuli?

později

Do hajzlu s těma skřetama a jejich zálibou v cibulový omáčce. Sebral jsem jim diskokouli. Ha, být zlo je děsná sranda.

Den Třímilióntý Pátý: Se nudím. Už od Druhého věku čekám, až sem StředozemCable pošle někoho, aby v Barad-Dúru nainstaloval DSL. Je mi smutno a jsem sám, tak místo osobní seznamky použiju palantír.

Den Třímilióntý Sedmý: Špehuju svým velkým-olbřímím-hnusným-planoucím okem... něco, co připomíná nejnovější typ ozdoby na přístrojovou desku v autě. Černokněžný král Angmaru povídá, že to je hobit. Hm, povážlivě roztomilé. Spíš teda pomešší, ale zrovna já si teď sotva můžu vyskakovat kvůli vzhledu.

Den Třímilióntý Devátý: GRRRRR! Ten pidimužik má MŮJ PRSTEN!

později

Poslal jsem devítku, ať mi prsten vyzvednou. Teda jestli dokážou rozeznat ostrý hochy od přiblíblejch prdelek.

Den Třímilióntý Jedenáctý: Přes palantír jsem se seznámil s moc milým chlápkem. Postarší pán, vypadá to, že účes okopčil od Galadriel, ale to je v pohodě. Má mě rád proto, jakej jsem. Konečně někdo vidí víc, než jen oční bulvu. Pošlu mu krabici třípytívejch natáček.

Den Třímilióntý Třináctý: Chtěl jsem pozvat Sarumana na večeři, ale na poslední chvíli mi vytekly nervy a místo toho jsem řek nějakou pitomost, že postavíme armádu. Je celkem zábava na něj koukat, jak hraje na housle skřetům a šotoušům do ouška, aby mezi nimi zažehl romantické city, tak ten přehmat zatím nebudu napravovat.

Den Třímilióntý Šestnáctý: Není ten Saruman nějakej nahluchlej? Řekl jsem mu, že bych chtěl vytýčit prostor v našem vztahu, a on místo toho vymýtil porost v Železném pasu.

Den Třímilióntý Dvacátý: Moji akci narušuje nějaký fousatej voprux ve špičatým klobouku. Hmmm. Že by expřítel?

Myslím, že ho Saruman asi ubytoval v ložnici pro hosty. Budu ho muset požádat, ať mi to vysvětlí.

Den Třímilióntý Dvacátý První: Elrond už zas pořádá jeden z těch svejch katastrofickejch mejdanů. Proč mě nepozvali? Nemají co ohrnovat nade mnou nos jen kvůli tomu, že nemám tělo a nemůžu s Legolasem tančit obkročák.

Den Třímilióntý Dvacátý Druhý: Pozoroval jsem Společenstvo přes palantír. Ten, který nese prsten, je opravdu velmi pěkný, to musím přiznat, má velký oduševnělý oči a malý chlupatý nožičky. Co bych teď dal za tělo a za koupací čepici. I když ten hobití společník, co je tak posedlej po koupelích, ten by mě asi zabil, kdybych si něco zkusil.

Den Třímiliónový Dvacátý Třetí: Nuda nuda nuda, tak jsem dneska doháněl novinky na palantíru. Moria je rozkošný místečko, tam jsem jezdíval na prázdniny. Ten expřítel ve špičatém klobouku vypadal nějak nervózně, tak jsem vkázal Bobčovi, ať má oko na šťopce. Totiž jako, ať dobře kouká. Totiž jako.... ale sakra.

Den Třímiliónový Dvacátý Čtvrtý: Bobča se mi neozval zpátky. Mám dojem, že se trudí. Nikdy si nedokázal srovnat milostnej život. Pořád kňučel a psal si do deníčku. Tyhle zatracený citlivý typy démonů jsou úplně nepoužitelný.

Den Třímiliónový Dvacátý Pátý: Expřítel ve špičatém klobouku spadl do stínů. Takhle se sráží konkurence! Ten, který nese prsten, se trudí. Mám dojem, že Aragorn syn Arathornův by se ho rád pokusil rozveselit. Zjevně je to kus perverzního hobitofila. Tak takhle vymřela krev Númenorejců.

Den Třímiliónový Dvacátý Šestý: Společenstvo je v Lothlórienu. Ach bože, Galadriel Galadriel Galadriel. Vždycky je to kvůli NÍ. Saurone, nalakuj mi nehty na nohou. Saurone, nesahej mi na vlasy. Saurone, chci krásný prstýnek. A pak odejde s tím křupanem dementním Celebornem. To se vsadím, že TEN teda dvacet Prstenů Moci neuková.

Mám dojem, že Galadriel a Legolas si co nevidět vjedou do vlasů a vyškrábou oči kvůli tomu, kdo z nich se líp vlní v bocích, když nese džbán na vodu. Nad tím můžu jen zvednout oko v sloup. Je čas hodit do Hory Osudu pár bouchacích kuliček a koukat na ohňostroj.

později

No podívejte, jak to ten trpasík válí s Celebornem. Tři miliony let ve Středozemi a pořád mě ještě něco dokáže překvapit, to vám teda řeknu.

Den Třímiliónový Dvacátý Devátý: Konečně nějaký slušnej boj.
Zabito skřetů: Čtyři sta. To je blbý.
Zabito lidí: Jeden.
Skurut-Hai, do toho!!!

Zdá se mi to, nebo je ten Aragorn nějaký přihrátej?

Možná se mi to jen zdá.

Velmi tajný deník Prstenového Přízraku č. 5

Den 1: Zrovna jsem otevřel dáreček k vánocům od Saurona. Krasný, krásný, krásný, krásný prstýnek!

Den 1,000,967: Zase jsem dostal krabici čokoládových bonbónů jako vánoční přilepšení od Temného pána. Jako obvykle Sauron snědl všechny toffee a nechal bonbóny s jahodovým krémem. Jak nenávídím tenhle život v potupném otroctví.

Pořád nemám tělo.

Den 1,001,056: V Barad Dúr děs. nuda. Dá se tu hrát akorát scrabble se skřetama. Děsná otrava, protože skřeti znají jenom Temnou Řeč Mordoru.

Den 1,001,102: Mám podezření, že Sauron se na něco chystá. Překvapil jsem ho, jak se maluje obřadní třpytivou řasenkou. Mám dojem, že bude vel. šťastnej, až bude mít tělo zpátky a bude se moct opravdu slušně oblíknout.

Den 1,001,105: Jo, Sauron se určitě na něco chystá. Dal nám rozkaz vyrazit a chytit hobity, taky nějakýho blízkýho hobitího přítele, co se mu nějak dostal do rukou Vládnoucí Prsten.

Přešel bez povšimnutí návrh černokněžnického krále Angmaru, abychom vytiskli obrázek Vládnoucího Prstenu na krabici s mlíkem a čekali, až lidi budou volat.

Den 1,001,106: Dostal jsem úžasnýho koně, jen ho plácnout.
Ale samozřejmě ten kůň není na plácání po zadečku.
Hurá!
Je tu jedno mínus, pořád nemám tělo.

Den 1,001,107: Dnes v noci jsme téměř dopadli Toho, který nese Prsten, ale hlavní Nazgúl utrpěl záchvat hihňání, když

pozoroval nadměrnou mazlivost Toho, který nese Prsten, a jeho tří "společníků".

Mám dojem, že Gandalf vybral Toho, který nese Prsten, pro jeho velké modré oči a našpulený dolní ret, spíš než pro postoje hrdinského typu.

Hezoučkýho hobitího hošíka a jeho harém přátel jak malý piva doženeme v Hůrce. Vel. se těším, až se po masakru ožerem.

Den 1,001,109: Do prdele s tím Aragornem. Do prdele s Isildurem a všema jeho dědicema. Generace perverzních hobitofilů, nejsou nikomu k ničemu dobrý. Syn Arathorna uhobitil, totiž unesl, Toho, který nese Prsten. Za účelem potlačení rozčarování nad selháním v dosažení cílů vytyčených Sauronem jsem celou noc chlastal v Hůrce. Hůřečtí jsou vel. informativní.

Vypito: 10 Mai-Tai (pak jsem narazil hospodského na kůl, totiž na špejli na míchání drinků)

Zabito: 17 lidských mužů. Do toho!

Den 1,001,115: Šest dní sledujeme Isildurova dědice a smečku hobitů.

Aragorn očividně jede po Tom, který nese Prsten. Sam ho zabije, jestli si něco zkusí.

Den 1,001,116: Na Větrově jsem mírně přehnal skotačení s Tím, který nese Prsten. Aragorn z toho byl nějaký rozechvělejší a začal se chovat majetnický a zapálil mě. A skutečně, Sam se pokusil mě zabít. I když úder do kolen pánví na smažení jsem si uvědomil až později.

Den 1,001,119: Dneska jsem poznal elfi přítelkyni Isildurova dědice. Tak jsem se řehotal tomu, že hobitofil Aragorn má "přítelkyni", až mě odnesla voda, což mi přišlo nevhod.

Kůň je mrtvej, zbroj celá zrezavěla. Musím se vrátit do Mordoru, aby mě promazali.

Ne, nemyslím takhle promazali. Jste nějaký perverzní přízrakofil, nebo co?

Velmi tajný deník Sarumana Bílého

DEN JEDNA: Nudím se. V Železném pasu není kabelová televize. Není tu co dělat, leda psát urážlivé dopisy Radagastu Hnědému a Manfredu Světle Běžovému.

Možná se kouknu na ten palantír.

DEN DVA: Přes palantír jsem se seznámil s moc milým chlápkem. Vypadá, že mě má opravdu rád, a ne proto, že jsem nejmocnější čaroděj ve Středozemi. Rád bych věděl, jak vypadá.

DEN TŘI: Už jsem trochu míň okouzlený tím chlápkem z palantíru. Odmítá mi poslat fotku, akorát jednu s hodně velkým okem. Říká, že se stydí, ale já si spíš myslím, že je tlustej, nebo třeba chlupatej. O vztazích navázaných přes palantír jsem slyšel moc ošklivé historky. Asi bych to měl chvíli nechat vychladnout.

DEN SEDM: No, co byste řekli, ukázalo se, že ten chlápek z palantíru je Temný pán Mordoru. To je moje typický štěstí. Ale mohlo to být i horší, řekl bych. Sauron není tlustej ani chlupatej, jenom odtělesněná síla zla. Teď musím jít, musím postavit ohromnou armádu démonů, aby zplundrovali zem. A taky jsem objednaný na manikúru. Udržet nehty do špičky není vůbec lehký.

DEN DEVĚT: To je typický. Zrovna si sem jen tak přitancil Gandalf, a to ví, že nesnáším nečekaný návštěvy. Byl by mlel a mlel pořád o tom prstýnku, co dal svému novému příteli. Starý Gandalf je hrozně perverzní hobitofil. Je hanbou našeho Řádu. Chtěl se jen vytahovat a připomenout mi, že on má hobita a já mám poměr jen s oční bulvou. No, Saruman Bílý takovéhle jednání nespláchne. Předvedl jsem mu moje hmaty z Čarodějnické federace zápasu. Provedl jsem úspěšné sražení. Jsem borec.

DEN TŘINÁCT: Jsem unavený jak pořád lezu nahoru a dolů osm miliónů schodů jenom kvůli škádlení Gandalfa. Měl jsem ho uvrhnout do kobky se snadným přístupem, tam bych ho mohl zesměšňovat efektivněji a nemusel bych čekat až po snídani.

DEN ČTRNÁCT: No tak, kdo plival žvejkačku dolů na skřety? Upřímně.

DEN PATNÁCT: Zrovna uprostřed opravdu povedeného kousku mi Gandalf unikl. Ale co. Ušetří mi to každodenní šplhání po schodech.

DEN ŠESTNÁCT: Koukal jsem na palantír. Gandalf odjuchal na delší dovolenou pod stanem se čtyřmi hobity, vel. hezounkým elfem, a dost přitažlivým člověkem - ale sakra, to je Aragorn syn Arathornův. Jednou jsem ho vyhodil z

Železného pasu, protože hrozně kvílel, že pořád není král. Pak je tam nějaký pochybně vypadající charakter a něco jako zarostlej mlok. Nebo možná je to trpaslík.

To je ale banda.

DEN DVACET: V jeskyních pod Železným pasem jsem zkřížil skřety s venkovními šotouši. Úmorná práce, protože skřeti a šotouši se neradi rozmnožují, ani když je povzbudíte večeri v lepším podniku a květinami. Příště zkusím něco lehčího, třeba zkřížit skřety s roztleskávačkami ze sportovních turnajů, a vytvořím tak super nadupanou armádu, která bude moct pochodovat za dne a nebude remcat kvůli růžovým uniformám.

DEN DVACET DVA: To jsem nevěděl, když jsem se rozhodl vytvořit armádu démonů pro Saurona, že to bude takovej humus. Proklínám své rozhodnutí být Saruman Bílý. Měl jsem se rozhodnout být Saruman Blátivě Hnědý nebo Saruman Lehce Nazelenalý.

DEN DVACET ČTYŘI: Když vydržím koukat na palantír, možná uvidím, jak Gandalf dělá svůj kousek se špičatým kloboukem?

DEN DVACET PĚT: Gandalf udělal kousek se špičatým kloboukem! Ten, který nese Prsten, byl úplně uchvácený.

Aragorn zjevně svlíká očima Toho, který nese prsten. Jestli si něco zkusí, Sam ho zabije.

DEN DVACET ŠEST: Chlupatej mlok je naprosto určitě trpaslík. Přistihl jsem ho, jak s jedním z těch hobitů hraje "schovej helmu". Vypadá to, že ten další člověk je Boromír z Gondoru. Copak jsem jedinej, kdo už dlouho chce jet do Minas Tirith a říct Služebníkům králů, že "Gondor" zní jako "koullov" a že by měli najít míň pitomý jméno? Možná se mi to jen zdá.

DEN DVACET OSM: Skurut-hai jsou skoro připraveni vyrazit. Dnes jsem se chvíli koukal na Společenstvo. Boromír přesvědčil nejmenšího hobita, aby "zadul na roh Gondoru". Tak jsem se nenasmál od té doby, co jsem v Druhém Věku dal dohromady Balroga s Gandalfem a Gandalf zdrhnul z hospody a nechal Balroga zaplatit účet. Palantír je bezva. Lepší než kabelovka.

Tajné deníky: Glum

Den první: Zašel jsem na setkání Anonymních Perverzních Hobitofilů v Mlžných horách. Ukázalo se, že to na mě Sauron narafičil. Blbý Sauron.

Den pátý: Skřeti mě drží v Barad Dur. Donutili mě dívat se na 'Delfína Filipa' pořád dokola, abych jim prozradil, kde je Prsten. Hnusné metody mučení, za ty roky vymakané. Nevzdám se. Zůstanu silný.

Den šestý: Skřeti změnili taktiku - pouštějí mi pořád dokola 'Fakultu'. To se nedá vydržet. Řekl jsem jim, kde je Prsten.

Den osmý: Utekl jsem z Mordoru. Vyrazil jsem do Kraje. Velice zklamaný, že se za posledních pár týdnů nikdo neodpověděl na můj inzerát v Týdeníku Kraj. "Bezzubé, smrduté stvoření hl. modrookého kudrnatého hobita. Musí mít rád tmou, mazlení se šperky a oslovování sebe sama ve třetí osobě. Nekuřák."

Den desátý: Konečně jsem v Roklince narazil na Toho, kdo nese Prsten, ale nemůžu se k němu dostat, protože je pořád naložený ve vaně s takovým udělaným chlápkem a od té doby, co jsem se musel třistakrát dívat na ten film o delfínech, se bojím vody.

Fuj, jahody. Nesnáším jahody.

Den jedenáctý: Pokus dostat se na Elrondovu Radu zamaskovaný jako živý plot nevyšel. Ten protivný Glorfindel mě zavřel do skříně a tam jsem musel trčet kolik hodin, než si Elrond před zrcadlem vyzkoušel všechny Arweniny šaty. Mumlal přitom něco o tom, že Legolas vůbec není nejhezčí ze všech. Kde jsou ty doby, kdy chlapi byli chlapi, trpaslíci byli trpaslíci a elfové nosili kalhoty. I když Legolasova kombinace vysokých bot a sukně má něco do sebe.

Den třináctý: Odešel jsem z Roklinky, jdu za Společenstvem. Poslal jsem Elrondovi anonymní dopis, že mu fialová nejde k pleti. Nejspíš uslyším jeho vzteklý řev až k Rohanské bráně.

Den patnáctý: To je neuvěřitelné, že pořád ještě používají tu starou hlášku o 'Gondorském rohu'. Pamatuju, jak Správce zrušil původní plán na Gondorský xylofon kvůli rohu, který stejně vypadá divně. Nevím proč. Isildurův dědic má smůlu, že nemá Gondorský roh (a hobity nijak nezaujalo jeho strniště), protože evidentně jede po Frodovi. Sam ho zabije, jestli si něco zkusí.

Den třicátý: Děsná zima na Caradhrasu. Všichni chtějí nést Froda nahoru. Nikdo nechce nést mě. Zašil jsem se k Legolasovi do batohu, ale nedělalo mi to dobře na žaludek. Je mi zle ze všech těch elfích vodiček na vlasy. Doufám, že si ničeho nevšimne.

Den třicátý první: Děsná tma v Morii. Legolas si pořád stěžuje na svůj batoh a na vlhký vzduch, že mu škodí na pleti. Gandalf mu dal do vlasů žvýkačku, když se nedíval. Typický Gandalf. Vždycky má u sebe žvýkačku.

Den třicátý třetí: Setkal jsem se s Balrogem v jeho útulném podzemním mládeneckém hnízdečku. Balrog byl velice sklíčený. Pořád mu na Gandalfovi záleží. Řekl jsem mu, že nejlepší by bylo si to vyříkat, vysvětlit Gandalfovi, že i když jsou každý úplně jiný, mají jiné hodnoty a jiný životní styl, jejich vztah není úplně vyloučený. Balrog řekl, že mu to zní jako prázdné kecy Nového Věku. Řekl jsem mu, ať nechá být Druhý Věk a začne žít teď.

Den třicátý čtvrtý: Rozhovor mezi Gandalfem a Balrogem nedopadl dobře, nakonec oba zahynuli. Asi přece jen nemám talent na dohazovače.

Pozoroval jsem hobity, jak se objímají na skále. Mě nikdo obejmout nechce, jenom proto, že jsem znetvořený a slizký, to není fér. Gimli taky nevypadá nic moc a Boromir ho mačká jak pomínutý.

Den třicátý šestý: V Lothlorien. Zkusil jsem ty ostatní hobity, co vypadají jeden jako druhý, odlákat od Toho, kdo nese Prsten. Rozstrkal jsem kolem mrkve, ale všechno pokazil Legolas. Posbíral je a udělal si z nich plet'ovou masku. Aragorn mu řekl, že je mu trapné, když je spolu vidí a Legolas má na obličejí vrstvu strouhané mrkve. Legolas namítal, že nikterak nemládne. Aragorn podotkl, že koneckonců ani nestárne.

Den třicátý devátý: Nikdo si mě nevšímá. To nevydržím. Vyrazím za Tím, kdo nese Prsten do Mordoru. Možná až mu ukousnu prst a seberu Prsten, dá si konečně říct a půjde se mnou na večeri. Musím ale napřed vymyslet, co se Samem.

Tajné deníky: Elrond

Den 1: Nepříjemná roztržka s Isildurem Jako by nestačila ta jeho perverzní hobitofilie, ještě si nedá říct a nosí ty křiklavé zlaté šperky. Potvrzuje moje podezření, že lidé jsou nejenom nejslabší rasa Středozemě, ale taky nemají vůbec cit pro doplňky.

Mmh: Velká bitva, vyhráli jsme. Sauron poražen. Rabovali jsme v Barad-dur, ale nebylo tam nic pěkného, co by stálo za to vzít si domů. Sauron rozhodně ujíždí na černé a oškubaném vzhledu. To nemusím.

Den 3: Isildura přepadli skřeti. Říkal jsem mu, že jeho špatný vkus přitáhne jen samé mizery.

Den 200045: V Roklince je taková nuda. Rozhodl jsem se, že uspořádám radu a pojmenuju ji po sobě. Pozvu všechny vhodné muže ve Středozemi, co nemají na víkend lepší program. Jsem dobrý!

Doufám, že nepřijede Legolas. Ještě jsem nezapomněl na ten večírek ve Druhém Věku, kdy se tak záhadně ztratil s pěti litry mé oblíbené pěny do koupele, lahví olivového oleje a třemi z těch drobných hobitů, pro které měl takovou zvláštní slabost Isildur.

Den 200048: Do háje. Legolas první potvrdil, že přijede. Kdyby aspoň nepsal na tom navoněném růžovém papíru, ze kterého dostávám rýmu. Nicméně se nabídl, že přiveze Dostihy a sázky. Když vezmu ještě tu diskotékovou kouli, co jsem si půjčil od Saurona tehdy v Prvním Věku, mohl by to být docela dobrý mejdan.

Den 200050: Nemilé překvapení. Gandalf se zastavil, evidentně aby si postěžoval na rvačku, co měl se Sarumanem. Neposlouchal jsem ho - copak jsem nějaká linka důvěry? Proč se svými problémy všichni chodí zrovna za mnou?

Den 200051: Gandalf nechce hrát Dostihy a sázky a nechce ani, aby se během Rady hrála polka. Trvá na tom, abychom jenom seděli a mluvili o osudu Středozemě, porážce zla, bla bla bla. Nechápu proč to máme všichni odnášet za Isildurovu posedlost šperky.

Den 200059: Gandalf mě donutil vrátit Sauronovi tu disko kouli. Řekl mi, že si mám ujasnit priority. On má co mluvit - on přece oblboval všechny tím svým oblíbeným trikem s kloboukem. Glorfindela to hrozně vyděsilo, pořád vzlykal a nebylo možné ho utiшит, až pak pořádnou dávkou hobitího koření. Ti mladí elfové houby vydrží.

Den 200061: Konečně se sjeli všichni na můj večírek - no dobře, myslím na Tajnou Radu. Poflakoval jsem se kolem, abych se nějak zabavil a narazil jsem na toho nejmenšího hobita. Napřed jsem si myslel, že je to nějaká dekorace do trávníku, ale brzo se ukázalo, že na to je moc živý. Říká, že se jmenuje Pipin. Možná Isildur s těmi hobity nebyl tak úplně vedle.

Den 200068: Tak a kdo vypotřeboval všechnu moji jahodovou pěnu do koupele?

Určitě to nebyl Aragorn, když se podívám, v jakém stavu má vlasy.

Den 200071: Hlasité hihňání a cákání z koupelny v prvním patře. Nikdo se tam nemůže dostat. Legolas v hale nacvičuje ty svoje teploušské triky, Boromir se fláká kolem zlomeného Narsilu a doufá, že se objeví Aragorn, a Gandalf ještě pořád brejkuje v novém špičatém klobouku. Zkusil jsem se zašít do zahrady, ale někdo vyryl všechnu mrkev. Copak tady nebude nikdy klid?

Den 200072: Nedovolil jsem Arwen přijít na Radu, protože by si určitě všimla, že jsem si půjčil její čelenku. Stejně mi sluší víc.

Den 200075: Rada velice nudná. Musel jsem několikrát velice dramaticky říct "OSUD", ale obávám se, že na Toho, kdo nese Prsten, to moc dojem neudělalo. Měl plno práce, aby se vyvlíkl z Aragornových nárazek. A pořád předhazoval ten svůj meč. Měl by si dát bacha. Sam ho zabije, jestli si něco zkusí. Chtěl jsem si udělat radost a vyzkoušet si ty krásné Arweniny fialové šaty, ale asi mě někdo špehoval, protože jsem zaslechl nějaké hihňání ze skříně na smetáky. Nevím, co je tu tak směšného - v těch fialových šatech vypadám skvěle!

Den 200076: Společenstvo zítra odchází. Rozhodl jsem se, že se na rozloučenou trochu projdu s Pipinem po Roklince. Mezitím se ty fialové šaty úplně vytahaly. Doufám, že si toho Arwen nevšimne - je na svoje věci hrozně háklivá a od té doby, co zavřeli Rohanskou Bránu se takové šaty asi nedají sehnat. Pipin mi řekl, že mi fialová sluší. Jsem dobrý!

Tajné deníky: Arwen

Den první: Dnes jsem se rozešla s Aragornem. Chtěl mi dát k Valentýnovi hliněnou dýmku a pár šípů. I když jsem mu jasně řekla, že chci noční košilku. Poslala jsem ho pryč z Roklinky.

Den druhý: Sama a nudím se. Neměla jsem Aragorna posílat pryč. Co na tom, že chtěl, abych si v intimních chvílkách nasadila kudrnatou paruku a chodila po kolenou? Jiní lidé mají určitě taky tak divné úlety. Kdyby mě aspoň zajímali elfové, ale od toho debaklu s Glorfindelem tehdy ve Druhém Věku, když mě obvinil, že napodobuju jeho účes, mě přestali bavit.

Den třetí: Někdo si zase zkoušel moje šaty. Jsou všechny úplně vytahané. Hlavně ty fialové.

Den šestý: Legolas se naštvál, když jsem nadhodila, že si zkoušel moje šaty. Říká, že jsem zpochybnila jeho mužnost. Mužnost? O čem to mluví?

Den jedenáctý: Legolas se pořád ještě čuří. Říká, že si z něho ostatní elfové od toho incidentu se zkoušením šatů utahují. Říká, že ho neberou vážně jako muže. Asi neslyšel, jak o něm taťka posledně na Radě řekl, že je ten "nejteplejší teplý elf, co si to kdy hasil kolem". Nebo to nepochopil, je sice zatraceně hezký, ale chytrý už mň.

Den třináctý: Hrozně, hrozně, hrozně se nudím. Asi si vyjedu někam pryč z Roklinky za dobrodružstvím, nebo na nákupy.

Den sedmáctý: Jela jsem do Hůrky. Ptala jsem se u Máselníka, jestli viděl Aragorna. Máselník řekl: "Co, toho perverzního hobitofila?" Řekla jsem mu, že asi myslí nějakého jiného Aragorna, syna Arathorna. On řekl: "Je to ten chlápek „Ještě Nejsem Král!, ne?“ Na to jsem neodpověděla. Někteří lidi nestojí za to, abych se nima bavila.

Den osmnáctý: Sleduju Aragorna už dva dny. Nikdy jsem vlastně neviděla hobity zblízka. Celá ta záležitost s kudrnatou parukou a umělýma nohama začíná dávat smysl. Velice se zlobím.

Den dvacátý: Myje si vůbec někdy vlasy, když není se mnou?

Den dvacátý čtvrtý: Je to jasné. Aragorn je perverzní hobitofil. Jede po tom malém modrookém Frodovi. Sam ho zabije, jestli si něco zkusí.

Den dvacátý pátý: Odlovila jsem Sama, když hledal nějaké bylinky. Vysvětlila jsem mu přesně, jak je možné zabít chlapa jenom vidličkou a kusem gumy. Nasměrovala jsem ho k Aragornovi ... a nic. "Ale my ho potřebujeme, aby ochránil Froda, elfi paní." Tupý hobit. Na to nemám nervy.

Den dvacátý šestý: Nakonec jsem se rozhodla, že se o Aragorna postarám sama. Zrovna jsem se chystala mu podříznout ten jeho proradný krk, když mě vyrušilo sténání Toho, kdo nese Prsten. Napadlo mě, že Aragorna naštvu, když toho mrňavého hrdinu trochu povožím na koni.

Ten malý hobitek je fakt docela roztomilý, čert ho vem!

Nemůžu uvěřit, že jsem tak vedle z hobita. Pořád si opakuju: "Drž se zpátky, nedostupná elfí princezno, drž se zpátky, nedostupná elfí princezno" Zvlášť nemůžu uvěřit, že jsem tak vedle z nazelenalého polomrtvého hobita.

Den dvacátý sedmý: Honí mě Prstenové Přízraky. Nuda. Vyrazím do Roklinky.

Den dvacátý devátý: Nemůžu se dostat k Tomu, kdo nese Prsten. Sam se pořád motá okolo, plus načapala jsem Aragorna, jak slídí v křoví kolem hobitích pokojů. Tvrdil, že hledá kousek Narsilu, který někam založil.

Den třicátý: Hobiti jsou otravní. Problémy v kuchyni - došla mrkev. Problémy v koupelně - došla jahodová pěna do koupele. Problémy s Legolasem - nenechá mě jít na Radu, protože by tam potom nebyl nejhezčí. Tat'ka začíná být nějaký přetažený. Včera se mě celý přeshlý ptal, jestli mu sluší fialová. Řekla jsem mu, že určitě ne, je přece podzimní typ.

Den třicátý druhý: Celý den jsem se procházela po mostě, abych jako náhodou potkala Aragorna. Bez obalu jsem mu řekla, že je hobitofil. Řekl mi, že Isildur byl perverzní hobitofil a on jenom chce svoji kariéru vybudovat podobným způsobem. Řekla jsem mu: "Jsi Isildurův dědic, ne Isildur sám." Na to řekl: "Kdybys jenom byla o trochu menší a měla větší nohy."

Den čtyřicátý: To byla noc s Gimlim! Ty jeho copy! Ta jeho sekýra! Jsem do něho zblázněná. Už žádní hobiti, teď miluju trpaslíky. No, možná se ještě půjdu naposledy kouknout, jak Sam koupe Froda. Nakonec, ten klíč od koupelny jsem Aragornovi nečajzla z kapsy jen tak pro nic za nic.

Tajné deníky: Smíšek

Den první: Dostal jsem se do problémů, protože jsem vystřelil rachejtle na narozeninovém dýchánku. Podezřívám Gandalfa, že vůbec nebyl tak otrávený a že to použil jen jako omluvu, abychom se my mladí hobiti celí zmáčeli a udělali k smrti. Mé podezření se ještě prohloubilo, když se umývání nádobí proměnilo v leštění Gandalfovy hole a masírování Gandalfových nohou a na skákání v záhonu zeli bez šatů. Nechápu, koho se snaží oblbnout, zvlášť s tím masírováním.

Den druhý: Den začal slibně, když jsem našel mrkev, která měla ten správný tvar. Ještě slibněji to vypadalo, když Pipin šlohnul šest hlávek zeli, dva pytle brambor a tři kukuřičné klasy i když si myslím, že Pipin je víc než optimistický. Myslím že bychom dvě kukuřice zvládli, ale rozhodně ne před snídaní. Všechno šlo nakonec dolů z kopce, když jsme vrazili v kukuřičném poli do Froda a jeho věrného, byť trochu jednoduššího.....totiž oddaného sluhy Sama. Ten zabránil Pipinovi muchlování s Frodem tak, že jej v okamžiku překvapení shodil dolů z kopce. Při pádu mrkev zlomena. Jsem velmi smutný.

Den třetí: Na cestě divočinou s Frodem, Samem a Pipinem. Pronásleduje nás skupina jezdců v předpodopních černých hadrech. Jak řekl Gandalf "Šedý" dříve, černobílý vzhled je tak staromódní. Rád bych věděl, jestli se Frodo vyhýbá ošklivému rozchodu a nebo žárlivým scénám. Slyšel jsem o velké promiskuitě mezi hobity v Hobitíně. Já osobně bych do toho nešel.

Den pátý: Všechno jde od devíti k pěti. Když jsme se zastavili v Hůrce, přibrali jsme k sobě rebelantského a neupraveného člověka, který je očividně perverzní hobitofil. Ne že by mě někdo poslouchal. Trval na tom, abychom všichni spali v jedné posteli v jeho ložnici namísto abychom se vrátili do svých perfektních pokojů. Pak se tam celou noc poflakoval. Beztať čekal na nějaký šílený hobití grupáč pod peřinami. Samozřejmě se nedočkal, akorát jsem musel pořád Pipina přidržovat za pás, aby se nevrhl přes Sama na Froda. Copak chce Pipin za každou cenu umřít? Vzbudilo mě nanejvýš nepříjemné šmrání perverzního hobitofila. Řekl jsem mu ať táhne a on na to: Včera v noci jsi mluvil jinak. Po chvilce zmatku mi došlo, že si myslí, že jsem Pipin. Vysvětlil jsem mu to. Bylo mu trapně. Se slovy "jednou stejně budu král" se vypařil. Určitě bude. V tom případě já jsem elfí královna z Temného hvozdu.

Den sedmý: V Roklince. Šoupli mě do pokoje hned vedle koupelny. Celou noc se ozývá šplouchání. Podlaha je celá kluzká od jahodového mýdla. Minulou noc mě vzbudil Elrond, když se snažil vlézt za mnou do postele. Bylo mu pěkně trapně, když zjistil, že hobit, kterýho vojíždí pod peřinami není Pipin. Rozhodl jsem se, že si koupím jmenovku.

Den devátý: Slepil jsem mrkev speciálním elfím lepidlem. Ať žiju!!

Den jedenáctý: Souhlasil jsem, že půjdu na Výpravu, ale jen proto, abych dohlédl na Pipina. Také jsem zvědavý, jak to bude s Frodem, protože Aragorn po něm očividně jede. Sam ho samozřejmě zabije, jestli se o něco pokusí. Doufám, že se o něco pokusí.

Den patnáctý: Boromir nás učí bojovat s mečem. Typický člověk. Opravdu neprůhledné, když si háže meč do kalhot a chce po nás abychom mu ho vytáhli. Dneska pohladil Froda po vlasech a Aragorn mu málem ukousnul hlavu. Lidé jsou tak zábavní. Načapal jsem Pipina jak šmíruje Elfa při jeho ranní rozcvičce, ale podařilo se mi jej nalákat na baklažán.

Nevím, co budu dělat, až nám dojde zelenina.

Den šestnáctý: Boromir mě dneska pozval na procházku. Nenechám se nachytat na ten starý trik s Gondorským Rohem. A nenechám a nenechám a nenechám. Sakra, aspoň jednou.

Den devatenáctý: Mám špatnou náladu. Boromir mi říkal Pipine v těch nejméně vhodných chvílích. Poukázal jsem na to, že nejsem Pipin, ale Smíšek a že už po tři týdny udržujeme fungující vztah. Ale on se jen zasmál a poplácal mě po hlavě. Uvědomil jsem si, že mě vlastně od Pipina nemůže rozeznat. Jsem odsouzen k tomu, abych byl navždy Neodlišitelný hobití přívěšek. I v záležitostech romantiky. Uvažuji o radikální změně účesu. Napadá mě třeba číro.

Den dvacátý: Tak mám číro, ale nikdo si ho nevšiml, protože v Morii je velká tma. Je docela problematické dohlížet na Pipina. Vytržen ze spánku, když se Legolas snažil vplížit pod moji přikrývku. Upozornil jsem ho na to, že nejsem Pipin. Legolas jen odvětil: To zase není takovej rozdíl, že? V následném souboji mrkev opět zlomena. Dal jsem ji Gandalfovi na opravu a on jen řekl: Ty blázne Bralovská! Mám lepší věci na práci než spravovat tvoji zeleninu!! Raději jsem ho neopravoval, protože mám strach ze špičatého klobouku.

Den dvacátý druhý: Gandalf spadl do Stínu. Mrkev vzal s sebou. Jsem z toho smutný. Snažil jsem se utěšit Pipina, ale toho spíše rozveselilo Legolasovo nudistické zpracování muzikálu Silmarillion. Já jsem se nedíval. Na mě tam bylo příliš mnoho vysokých kopů.

Den dvacátý osmý: V Lothlorien. Navštívilo mě minimálně padesát Elfů a jeden lesní svišť. Všichni přesvědčení o tom, že jsem Pipin. Pipin samozřejmě nebyl nikde k nalezení. Pravděpodobně byl někde s Boromirem. Něco se musí udělat. Svišť byl neúnavně vlezlý. Asi.....určitě ne.

Den třicátý: Zajali nás skřeti. Vše jde podle plánu. Řekl jsem Pipinovi, že si budeme muset vysouložit cestu ze zajetí. Pipin viditelně potěšen. Počkejte až si uvědomí, že jsem myslel že bude muset osouložit mě, abychom utekli ze zajetí. Navíc, skřeti mi dali úplně novou mrkev, jako odměnu za to, že jsem na Boromira maloval velké žluté terče zatímco se nedíval. Když se to tak vezme, byl to velmi vydařený den.

Tajné deníky: Pipin

Den první: Když jsem byl venku nakrást si něco zeleniny, vrazil jsem do Sama a Froda. Sotva jsem se s Frodíkem trochu vyválel, už mě Sam násilně odtahoval. Musím dát řeč s Frodem o tom, že nechává sluhy chovat se příliš majetnický a familiárně. Spadli jsme s kopce dolů. Smíšek byl dost zklamaný, protože si zlomil mrkev. A zrovna tak dobrý tvar.

Den druhý: V Roklince je moc hezky. I když už mám plné zuby bydlení se Samem na pokoji. V jednom kuse je promáčený na kůži a páchne po jahodách. Taky už mě unavuje to, že mě Elfové považují za neobvykle pohyblivý živý plot.

Den třetí: Z legrace jsem se připojil ke Společenstvu Prstenu. Všichni jsou moc milí, až na Legolase, který je trochu nedůtklivý. Včera mě držel hlavou dolů nad propastí tak dlouho, dokud jsem neřekl, že je nejkrásnější Elf ze Společenstva. Vůbec jsem neměl chuť poukázat na to, že je jediný Elf ve Společenstvu, jelikož ta propast byla opravdu hluboká.

Den sedmý: Už je to 27 dnů co jsme potkali Aragorna a ještě si od té doby neumyl vlasy. Už mě to začíná obtěžovat.

Den devátý: Sam se v Boromirovi úplně mýlí. Je to opravdu hodný člověk. Včera v noci mě pozval na procházku a řekl, že mě nechá zafoukat na Gondorský Roh. Už se nemůžu dočkat. Později: Vždycky jsem si myslel, že foukání na Roh má přivolat armády Západu. Očividně ne. Tak jako tak, bylo to velmi poučné.

Den třináctý: Načapal jsem Legolase jak voskuje Aragornovi podrážky. Tím se vysvětluje to, proč Aragorn věčně padá Legolasovi do náruče. Vyčůraný Elf. Aragorn si pořád ještě neumyl vlasy.

Den čtrnáctý: Gandalf je mrtev. Všichni jsou nevrlí. Legolas se je pokusil rozveselit, a tak se vysvlékl do naha a předváděl scény z muzikálu Silmarillion. Všichni jsou stále nevrlí. A tak teď ten tři tisíce let starý elfí princ truceje jako malé dítě.

Den patnáctý: Lothlorien je moc pěkný. Náhodou jsem narazil na Gimliho, jak se koupe. Teď už chápu, co Gandalf myslel tím, že jsou na světě strašlivější věci než skřeti. Že by to byl Aragorn, kdo se schovával mezi bublinkami? Z toho budu mít noční můry.

Den šestnáctý: Aragorn si konečně umyl vlasy. Hurááá! Možná to byl přece jen on pod těmi bublinkami.

Den dvacátý: Boromir mi napsal báseň. Smíšek říká, že ho svádím. Ale Smíšek taky říká, že křičím jako holka. Stává se z něj čím dál větší hajzlík. Báseň není moc dobrá. Nerýmuje se. Cítím se podvedený.

Den třicátý: Řekl jsem Boromirovi, že se ještě nechci vázat, a on šel a nechal se zastřelit skřety. Čestně, lidi jsou někdy přecitlivělí.

Zajali nás Uruk - hai. Nejsou to moc přátelský týpky. Smíšek říká, že si budeme muset vysouložit cestu ven ze zajetí. Mám takový dojem, že se na to docela těší. Bezcennej zmetek! Skřeti hrozně smrdí. Najednou mi chybí Boromir.

Tajné deníky: Legolas

Den první: Zúčastnil jsem se Elrodnovy Rady. Byl jsem tam ze všech nejkrásnější. Souhlasil jsem, že doprovodím nějaký malý lidičky do Mordoru, kde budou házet Prsten do sopky. Velmi důležitý úkol - ten Prsten je nějaká cetka.

Den čtvrtý: Boromir je tak otravný. Proč s sebou musí pořád tahat ten štít, velký jak kolo od vozu? Vylezli jsme na Caradhras, ale ti neschopní lidé, kteří neumí chodit po sněhu, trvali na tom, abychom se vrátili zpátky. Stoprocentně jsem nejkrásnější člen Společenstva. Ať žiju!

Den šestý: V Morii je taková tma, že si ani nemůžu pořádně rozčesat vlasy. Mám hrozný strach, že se mi zacuchají. Skřeti jsou tak hloupí. Pořád jsem nejkrásnější.

Den desátý: Gandalf spadl do Stínu. A mě se dělá na nose bedřar. Je to velmi vážná situace, neboť elfi bedřary vydrží obvykle 500 a více let. I navzdory tomu jsem pořád nejkrásnější.

Den jedenáctý: V Lothlorien. Mám podezření, že Galadriel by mohla být hezčí než já. Navíc jsem si naprosto jistý, že kopíruje můj účes. Já už jsem to tak nosil před tisícem let. Hloupá coura. Byla dost našťavaná, když jsem si z její fontány udělal bublinkovou koupel. Rozhodl jsem se ignorovat její řeči, že mé vlasy ucpaly odpad. Ani jediný vlásek mi nevypadl už 800 let, proč by mi měly vlasy začít padat zrovna teď? Zatím jsem pořád nejkrásnější.

Den třicátý: Všechno tohle pádlování v loďkách je mor na mou plet'. Aragorn začíná pokukovat po Frodovi. Sam ho zabije, jestli se o něco pokusí. Pořád jsem nejkrásnější.

Den třicátý třetí: Boromir v moci Prstenu. Je to tak únavné. Já rozhodně nemohu podlehnout vůli Prstenu, protože mám všechno co potřebuji. To jest perfektní vlasy a pevný zadeček. Poslední dobou dostávám velmi podivné dopisy od někoho jménem Martina, která chce se mnou provádět obscénní věci. Naštěstí mám super elfi zrak, takže jí uteču, když ji uvidím přicházet.

Den třicátý pátý: Boromir je mrtvý. Smrt byla dost ošklivá, což nebylo nutné. Aragorn jej políbil, když vydechl naposledy. Copak se člověk musí nechat probodat šípy skrz naskrz, aby si ho vůbec někdo všiml? Boromir rozhodně není krásnější než já. Nedokážu to pochopit. Asi budu trucovat. Frodo se Samem na cestě do Mordoru. Malinkatí človíčkove starající se jeden o druhého - vlastně docela roztomilé. Jsem si jistý, že Gimli má o mě zájem. Je to tak nespravedlivé, je mi jen do pasu, což může být výhoda, ale silné copy a velká helma mě spíše odrážejí. Myslím, že nás ještě čekají krušné chvíle. Velmi krušné.

Tajné deníky: Sam

Den první: Frodo zasažen morgulskou čepelí. Ach ne! Pipin na nejvyšší míru rozrušen. Řekl jsem mu, že vše bude v pořádku, protože pan Frodo je příliš horký na to, aby zemřel. Opravdu jsem to řekl nahlas?

Den třetí: Doprovázím pana Froda do Roklinky, kde ho Elfové vyléčí. Gandalf mi řekl, ať pomohu nebohému Frodovi, jenž byl v bezvědomí, ze špinavých šatů. Tak jsem ho vysvlékl a dal mu koupel. A další. A pak ještě jednu. Nakonec přišel Gandalf a upozornil mě, že šest koupelí je až dost, Same Křepelko.

Ten nafoukanej starej páprda se snad koupal naposledy v Druhém věku.

Den čtvrtý: Přemýšlím, jestli už náhodou není čas dát panu Frodovi další koupel.

Den pátý: Elfí bublinková koupel je moc pěkná a poučná. S Gandalfem není žádná legrace.

Den šestý: Pan Frodo se probral. Zdá se, že se cítí dobře. Také se diví, proč má na prstech varhánky.

Den sedmý: Vplížil jsem se na Elrondovu radu. Frodo se nabídl, že odnese Prsten do Mordoru. On je tak statečný, tak pohledný, tak vysoký a úžasný. Dobrá, tak možná není tak vysoký.

Den osmý: Na cestě do Mordoru. Pokud to chcete vědět, ostatní členové Společenstva jsou pěkně prohnaní. Hlavně Boromir. "Učí Smiška a Pipina bojovat s mečem". Ha ha. Beztak je to jen perverzní hobitofil, který se rád válí s malými hošíky v šortkách.

Den devátý: Aragorn je stejně perverzní jako Boromir. Očividně jede po Frodovi. Zabiju ho, jestli se o něco pokusí.

Den desátý: V Morii je velká tma. Pleskal jsem Aragorna na plocho mečem vždycky, když se pokusil sáhnout na Froda. Gandalf spadl do bezedné jámy. Pan Frodo se později zmínil o špičatém čarodějnickém klobouku, ale docela jsem tomu nerozuměl, jelikož jsem mladý nevinný hobit z Kraje, ne zcela zběhlý ve slovních hříčkách.

Pipin tvrdí, že Legolas spí s Gimlim. Fuj.

Den patnáctý: Lothlorien je velmi krásný. Blondatá elfí paní definitivně jela po Frodovi. Pipin to schvaluje. Řekl jsem mu, že výškový rozdíl je pro vztah nemyslitelnou překážkou. Pipin odpověděl, že pan Frodo může stát na chůdách. Nenávídím Pipina.

Den dvacátý druhý: Opouštíme Lothlorien. Nazdárek, majetnická elfí paničko. Nejsem si zcela jistý, kam vlastně jedeme. Ale zřejmě to bude mít něco společného s vodou, jelikož nám dali loďky. V podstatě je mi to celkem jedno, hlavně když budu sedět s panem Frodem.

Den dvacátý třetí: Boromir dal konečně najevo své dlouho ukryvané sexuální touhy k panu Frodovi. Ale dřív než jej zastřelili (huráá!), tak se stačil projevit. Prohlašoval, že se snažil ukrást Prsten, aby mohl vládnout světu a porazit Zlo, my však dobře víme, že to bylo jen divadýlko, není-liž pravda.

Den dvacátý čtvrtý: Boromir zabít skřety. Věděl jsem, že jsou přece jen k něčemu dobří. Frodo odešel do Mordoru. Vzal mě s sebou. Hurááá! Je však také nevýslovně zarmoucen, neboť se musel rozloučit s Gimlim. Zároveň je v hluboké depresi a prohlašuje, že zemře jako paník v neutěšeném království Temného pána. To se ještě uvidí!

Tajné deníky: Frodo

Den první: Po dlouhém ozdravném spánku v domě Elrondově se cítím mnohem lépe. Sam mi dal úžasnou bublinkovou koupel a dokonale mi vydrbal záda. Platonická, bratrská láska je tak nádherná. Nejsem si tak zcela jistý, proč mi musel cucat prsty u nohou, ale zřejmě to má co dělat s elfím způsobem léčby.

Den třetí: Souhlasil jsem nést Prsten do Mordoru. Když nad tím tak přemýšlím, pravděpodobně to byl špatný tah.

Den čtvrtý: Aragorn s Boromirem se drsně pohádali o to, kdo mě ponese na Caradhras. Aragorn Boromira hodil do sněhové závěje. Boromir na oplátku kousl Aragorna do ucha. Prsten na mě musí působit víc, než jsem myslel.

Den šestý: Když jsem se probudil, Aragorn si hrál s knoflíky od mé košile. Určitě jde po Prstenu. To jeho zatracené vábení. No, když se Aragorn o něco pokusí, Sam ho zabije.

Den desátý: Dneska Legolas hladil vnitřní stranu mého stehna svým lukem. Byl jsem ohromen. Neměl jsem tušení, že také ON chce Prsten. Musí to být předmět ohromné moci.

Den jedenáctý: Gandalf mi předvedl zvláštní kouzlo. Očividně, špičaté čarodějnické klouboky nejsou jen na parádu. Zajímalo by mě, jestli ho Prsten také ovlivňuje. Nebo je možná jen velmi divný.

Den dvacátý čtvrtý: Konečně se po dlouhé době cítím odpočatý. V Morii je naštěstí taková tma, že mě Aragorn nemůže ochmatávat. Gandalf spadl do Stínu. Oplakal jsem špičatý klobouk.

Den dvacátý sedmý: Lothlorien je tak krásný. A Galadriel taky. Nabídl jsem jí Prsten, ale ona pořád říkala: "Ne, chtěla bych od tebe něco jiného, Frodo Pytlíku." A přitom se mi snažila zajíždět nohou do šortek. Tak jsem jí jedny šortky daroval, jelikož se zdálo, že by je vážně chtěla. Možná mají v Lothlorienu nedostatek šortek.

Den třicátý: Celý den jsme pádlovali. Jsem velmi unaven. Smíšek a Pipin navrhli skupinovou masáž. Je opravdu milé mít tak starostlivé přátele. Jsem rád, že nejsou v moci Prstenu. Ačkoliv tak důkladnou masáž zad, ani jiných částí těla, jsem zase nepotřeboval. Pipin si doufám uvědomuje, že jsme bratřenci. Ne?

Ne?

Den třicátý třetí: Boromir se mi pokusil vzít Prsten. Nejsem si zcela jistý, ale mám dost silný pocit, že si se mnou také chtěl zašpásovat. Značně vysilující, jelikož je dosti mohutný.

Den třicátý šestý: Každý se o něco pokouší. Nezvládám se s tím vyrovnávat. Odcházím do Mordoru. Sam jde se mnou. Vyhovuje mi to, neboť budeme mít více času na čistě bratrsky-platonické masáže nohou, které Sam tak ovládá. Na druhé straně mě mrzí, že opouštím Společenstvo, jelikož jsem si pohrával s myšlenkou, že bych si mohl užít s Gimlim. Silné copy a jeho obrovská helma mě docela rozpalovaly. Ále, vždyť je to jedno. Stejně bych se mu nelíbil.

Tajné deníky: Gandalf

Den první: V Kraji. Ohromující obraz čisté a duchovní krásy. Zdálo se mi to, nebo opravdu Frodo masturboval támhle v polích předtím než jsem dojel?

Den druhý: S přispěním hobitů trávy se Bilbova narozeninová oslava výrazně zlepšila. Šichni sou tááák milí, i Bilbo je milý. Světlíčka jsou tak krásná. A Frodik taky není tak špatnej, škyt. Hobiti šou tak roztomilí. Jejda! Přepadl jsem!

Den třetí: Drsná kocovina. Jsem na cestě do Minas Tirith pro nějaký ten aspirin.

Den dvanáctý: Navštívil jsem Sarumana, aby mi poradil co s Prstenem, ale propadl Zlu. Nikdo mi nic neřekne! Možná mi přece nechali vzkaz, ale Radagast Hnědý mi zřejmě krade moji přijatou poštu.

Den třináctý: Trčím na vrcholku věže. Úžasný výhled, ale vytrvalý děšť nesvědčí mému špičatému klobouku. Bavím se tím, že plivu dolů na skřety.

Den čtrnáctý: Opět mě navštívil Saruman.

Den šestnáctý: Cítím se osamělý. Saruman není zase tak neatraktivní. Kdyby ale neměl ty jeho obrovské nozdry a zahnuté pařáty.....dobrá dobrá, mohlo mě už dřív napadnout že je zlý.

Den devatenáctý: Podařilo se mi uniknout. Jsem v Roklince. Sam je trošku neovladatelný, neustále Froda koupe. Elfům došly zásoby mýdla s jahodovou vůní a Elrond začíná být podrážděný.

Den dvacátý: Elrond se rozhodl poslat Froda pryč, jelikož už ho přestává bavit neustále obsazená koupelna v prvním patře. Velký poprask kvůli Prstenu. Souhlasil jsem, že půjdu se Společenstvem v případě, že se Sam rozhodne dát mi koupel. Myslím, že jednu bych potřeboval.

Den dvacátý první: Je jasné, že Aragorn jede po Frodovi. Sam ho zabije, jestli se o něco pokusí. Zeptal jsem se Sama, jestli by mi nedal koupel. Řekl jen: Haha pane Gandalfě, to nemyslíte vážně!!? Neužitečný hňup!

Den dvacátý třetí: Na Caradhrasu je velká zima. Aragorn vyhrál právo nést Froda nahoru. Boromir trucuje. Jestli Legolas nepřestane poskakovat po sněhu, praštím ho holí.

Den dvacátý pátý: Nechce se mi jít skrze Doly Morie. Mám dojem, že Balrog se pořád zlobí, kvůli nevydařené schůzce v Druhém věku.

Den dvacátý šestý: V Dolech Morie. Tak jo. Balrog se pořád zlobí.

Den dvacátý sedmý: Spadl jsem do Stínu. Balrog je pěkněj hajzlík. Musel jsem provádět věci, které bych tu raději neopakoval, než mě nechal jít. Rozhodl jsem se, že to raději neřeknu zbytku Společenstva. Vymyslím si něco o velkém boji na život a na smrt. Jsem na cestě za Elrondem, aby mi ošetřil popáleniny třetího stupně a to na velmi choulostivých místech. Doufám, že se mi nebude posmívat. Jestli bude, řeknu všem o jeho nechutném víkendu se Sauronem. Ha!

Tajné deníky: Aragorn

Den první: Počet zabitých Prstenových přízraků: 4. Velmi dobře. Setkal jsem se s hobity, ušel 40 milí, stáhl z kůže veverku, snědl ji. Pořád nejsem král.

Den čtvrtý: Zůstal jsem s hobity trčet v horách. Boromir je vážně otravný. Pořád nejsem král.

Den šestý: Počet zabitých skřetů: 0. Velké zklamání. Aktuality v oblasti mého vzhledu: Vypadám drsně, zanedbaně a mužně. Jóó! Mám chuť nakopnout Gimliho, ale ovládám se. Pořád nejsem král.

Den desátý: Nic zajímavého se zatím neděje. V Morii je velká tma. Obrovský Balrog. Ani dneska nejsem král.

Den jedenáctý: Počet zabitých skřetů: 7. Velmi dobře. Aktuality v oblasti mého vzhledu: Legolas je asi přitažlivější než já. Zajímal by mě, jestli by mě chtěl, kdybych byl král.

Den dvacátý osmý: Frodo mě začíná silně přitahovat. Mám pocit, že kdybych se o něco pokusil, Sam mě zabije. Chlupatý nohy mě rajcují. Pořád nejsem král.

Den třicátý: V Lothlorien. Galadriel mě sváděla. Přisprostlá děvka. Dobře jsme pokecali s Boromirem. Není zase tak špatnej. Osprchoval jsem se. JO! Ale pořád nejsem král.

Den třicátý druhý: Počet zabitých skřetů: 0 Aktuality v oblasti mého vzhledu: Mírně zarostlý. Legolas mi řekl, že mu v mysli roste stín a hrozba. Mám takový dojem, že Legolas je trochu buznička. Ne, nejsem král.

Den třicátý třetí: Počet zabitých skřetů: nespočet. Velmi dobře! Boromir zabít skřety. Taková smůla! I když zemřel statečně v mém náručí, teď jsem si stoprocentně jist, že byl homosexuál. Mám taky své pochybnosti o Gimlim. Odpočívaj v pokoji Boromire. Pořád nejsem král, ale aspoň Boromir si myslel, že jsem. Nicméně to mohlo být tím, že ztratil hodně krve.

Den třicátý čtvrtý: Frodo šel do Mordoru. Řekl, že jde sám, ale přitom vzal s sebou Sama. Proč? Můj Bože, copak je každý v tomhle filmu homosexuál kromě mě? Ani sám sebou už si nejsem jistý. Sakra, pořád nejsem král.

Tajné deníky: Boromir

Den první: Zúčastnil jsem se Elrondovy rady. Aragorn se naparoval jako obvykle. Myslí si, že je tak úžasný jen proto, že spí s támhle tou elfí kočičkou. Jenom proto, že má širokou hrud', pevné a vypracované svaly, tváře ošlehané větrem a zarostlé mužným strniskem, tak to neznámá....cože? Trošku jsem se zapomněl. Zdá se, že jsem odsouhlasil zúčastnit se jakési Výpravy zatímco jsem se nechal unést Aragornovým drsným zjevem. Sakra.

Den třetí: Blbej prsten. Blbá výprava. Blbý Společenstvo.

Den čtvrtý: Frodo dneska upustil Prsten. Zvedl jsem ho, ale Aragorn mě přinutil vrátit ho zpátky. Arogantní zmetek. Zajímal by mě, jak by se tvářil, kdybych mu svůj Gondorský Roh vrazil přímo do....blbej Prsten!!

Den pátý: Je nad slunce jasné, že Aragorn má zájem o Froda. Hahaha, Sam ho zabije, jestli se o něco pokusí.

Den šestý: Aragorn pořád jede po Frodovi. "Boromire vrať zpátky Frodíkovi ten Prsten!" "Boromire, Já ponesu Froda na Caradhras!" "Boromire, přestaň se snažit useknout Frodovi ve spánku hlavu, aby ses dostal k Prstenu!" Do očí bijící protekce. Už mě to fakt štve.

Den desátý: Proč nejede Aragorn po mně?

Den jedenáctý: Nesl jsem Froda z Morie. Docela se mi to líbilo. Doufám, že se ze mě nestává perversní hobitofil, jako strýček Windermir. Ne potom, co se mu stalo. Smíšek a Pipin jsou taky mazílci....mimo jiné, Gandalf zemřel.

Den třicátý: V Lorientu. Galadriel je docela kus. Jsem si docela jistý, že ji přitahoval můj zanedbaný mužný zevnějšek. Legolas se vykoupal v její fontánce. Průůůser !! Hahaha. Přerostlý elfí pako. Vsadím se, že si barví vlasy. A taky má na nose bedára. Aragorn mi navrhl, že bychom se taky mohli vykoupat. Potom jsem pochopil, že nemyslí společně. Blbej Aragorn!

Den třicátý třetí: Frodo vyšiluje kvůli prstenu. Nenechá mě se na něj ani podívat. Přiznávám, že jsem se kvůli tomu s ním porval. Váleli jsme se po zemi, dokud najednou nezmizel. Odolal jsem touze se s ním trochu pomazlit (usnadnil mi to, když mě nakopl do obličeje). Aragorn by žárlil. Ha!

Den třicátý pátý: Zabili mě skřeti.

Tajné deníky: Gimli

Den první: Grrrr! Vrrrr!

Den druhý: Poflakuju se po Roklince s nafoukaným Elfama. Neprospívá to mému trávení. Požádal jsem Elronda, aby mě přestěhoval do druhého patra, jelikož jsem se nemohl dostat do koupelny, aniž bych se musel dívat na koupající se hobity v záři aromatických svíček. Je to absurdní. Včera mě postříkali jahodovou pěnou do koupele. Na druhé straně, můj vous je teď jemný a necuchá se.

Den třetí: Elrond mě odmítl přestěhovat. Dnes ráno jsem opět narazil na hobity. Co asi dělali s tou mrkví?? Horda blbců od přírody. Žádný div, že si ani nenechají narůst pořádné vousy.

Den sedmý: Mám podezření, že Aragorn, syn Arathornův, je perverzní hobitofil. Úplně ignoruje nažhavenou Elfi snoubenku a místo toho se tahá s těmi chluponohými skřítky v kožených šortkách. Naštěstí já, Gimli, syn Glóinův, jsem tu od toho, abych vyplnil její samotu.

Později:

Elfky jsou akorát tak vysoké, aby mi zahřívaly moje uši. Ať žiju!

Den devátý: Souhlasil jsem, že se zúčastním Výpravy. Arwen je čím dál víc majetnická. Gimli, syn Glóinův, se nenechá nikým ochočit. To raději strávím čas s hobitima citlivkama, než abych se tu poflakoval po Roklince s Elfima fintilama a mluvil s nima o "našem vztahu".

Den třináctý: Docela kosa na Caradhrasu. Velký boj o to, kdo ponese hobity nahoru. Nezúčastnil jsem se, protože jsem ukazoval Legolasovi, jak si zaplétat vlasy. Boj skončil tak, že si Aragorn nacpal Toho, co nese prsten do kalhot. Tak je to správně, Isildurův potomku. Klidně si udus Toho, co nese prsten. Já nevím, ty lidi....

Den čtrnáctý: Doly Morie. Zdá se, že jsem se přepočítal, jelikož bratránek Balin je pod drnem už nejméně šedesát let. No mohlo mě to napadnout, když už mi nějakou dobu nedošla vánoční pohlednice z Morie. Ačkoliv nemůžu myslet na všechno.

Den patnáctý: Gandalf spadl do Stínu. Hobiti toho zamožřejmě využili jako omluvu pro to, aby se mohli pomazlit na skalách. Utrpěl jsem chlapácké objetí od Boromira. I když mě neustále tlačil svým Gordorským Rohem do žeber. Alespoň doufám, že to byl Roh. Ani se neodvažuji pomýšlet na to, že ne.

Den šestnáctý: Legolas mi řekl, že Aragorn jede po Frodovi. Sam ho zabije, jestli se o něco pokusí. Navrhl jsem Legolasovi, že bychom si možná měli zvolit vůdce, který není takové prase. Legolas mě navrhl, jestli se s ním nechci vykoupat. Začínám mít podezření, že všechna ta slavná Elfi poezie o přátelských poutech mezi válečníky je jen zástěrkou nelegálních sexuálních hrátek.

Den dvacátý: V Lorientu. Galadriel je docela kočka. Zatímco se hobiti někde vojíždí a Boromir honí Aragorna, měl jsem čas jí předvést pár trpasličích triků. Nic velkého, jenom něco ze "Schovej helmu" a "Vrtej se v dolu". Všeobecná spokojenost, až na Celeborna. Ale když nad tím tak přemýšlím, nebyl to náhodou Celeborn?? U Elfů jeden nikdy neví.

Dne dvacátýdruhý: Opustili jsme Lothlorien, pádlujeme v lodkách už věčnost. Začínám se cítit velmi osamělý. Ti hobiti nevypadají zas tak špatně. Ve skutečnosti jsou docela roztomilí. I přes ty jejich blbý účesy. Nemůžu se přiblížit k Frodovi, aniž by mě Sam nepokousal. Pipin to táhne s Boromirem, takže snad Smíšek by mohl souhlasit s pěknou procházkou za svitu Luny. Ať žijí přátelská pouta mezi válečníky!!!

